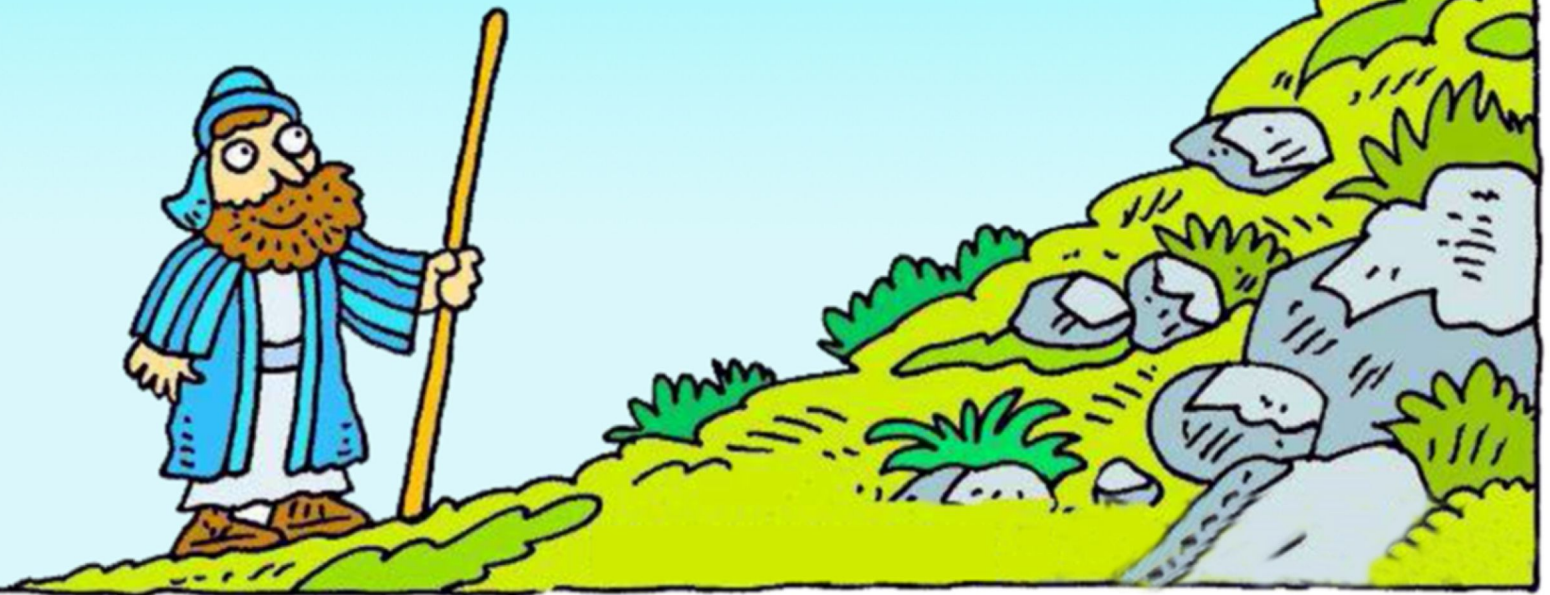
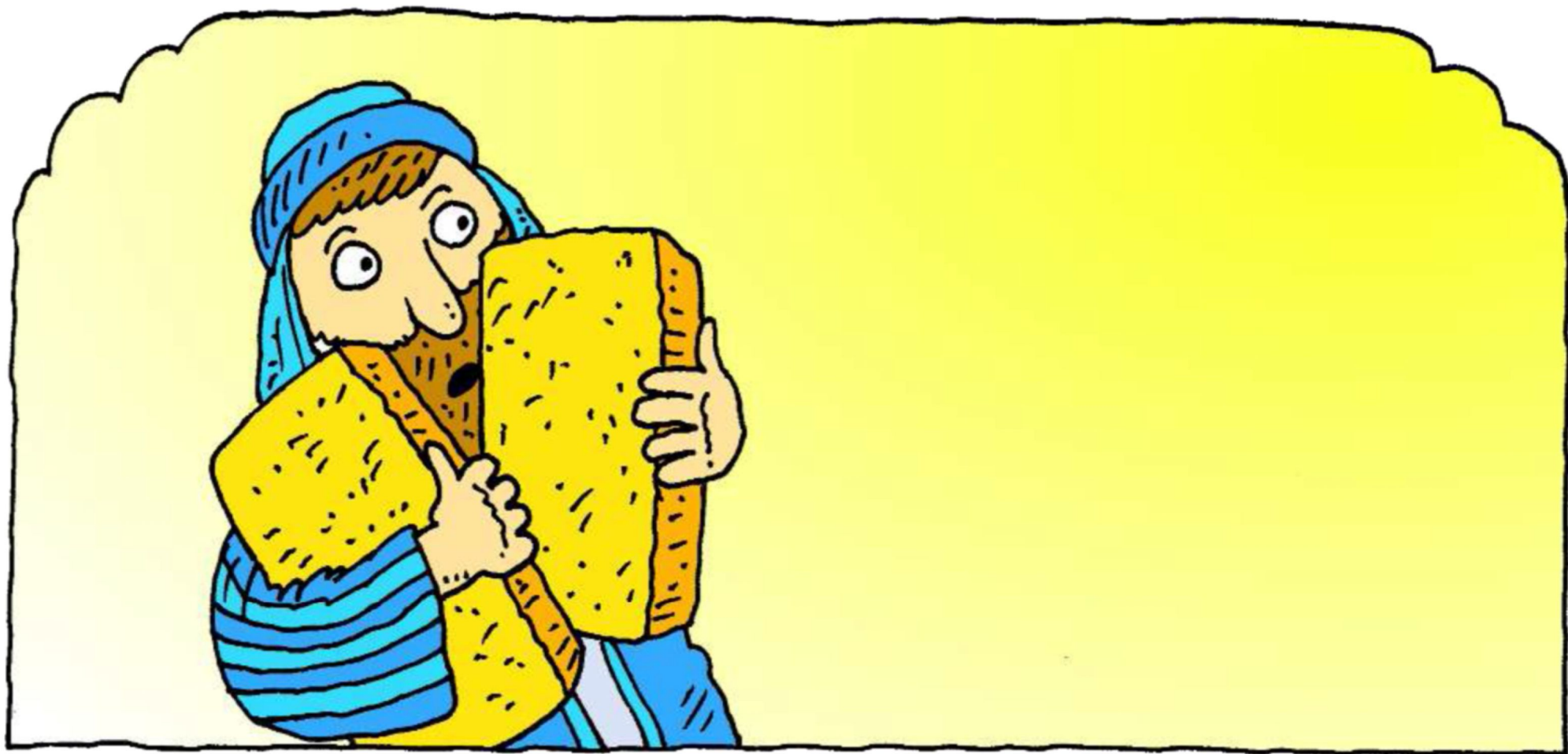

ĐỨC CHÚA TRỜI BAN MƯƠI ĐIỀU RĂN

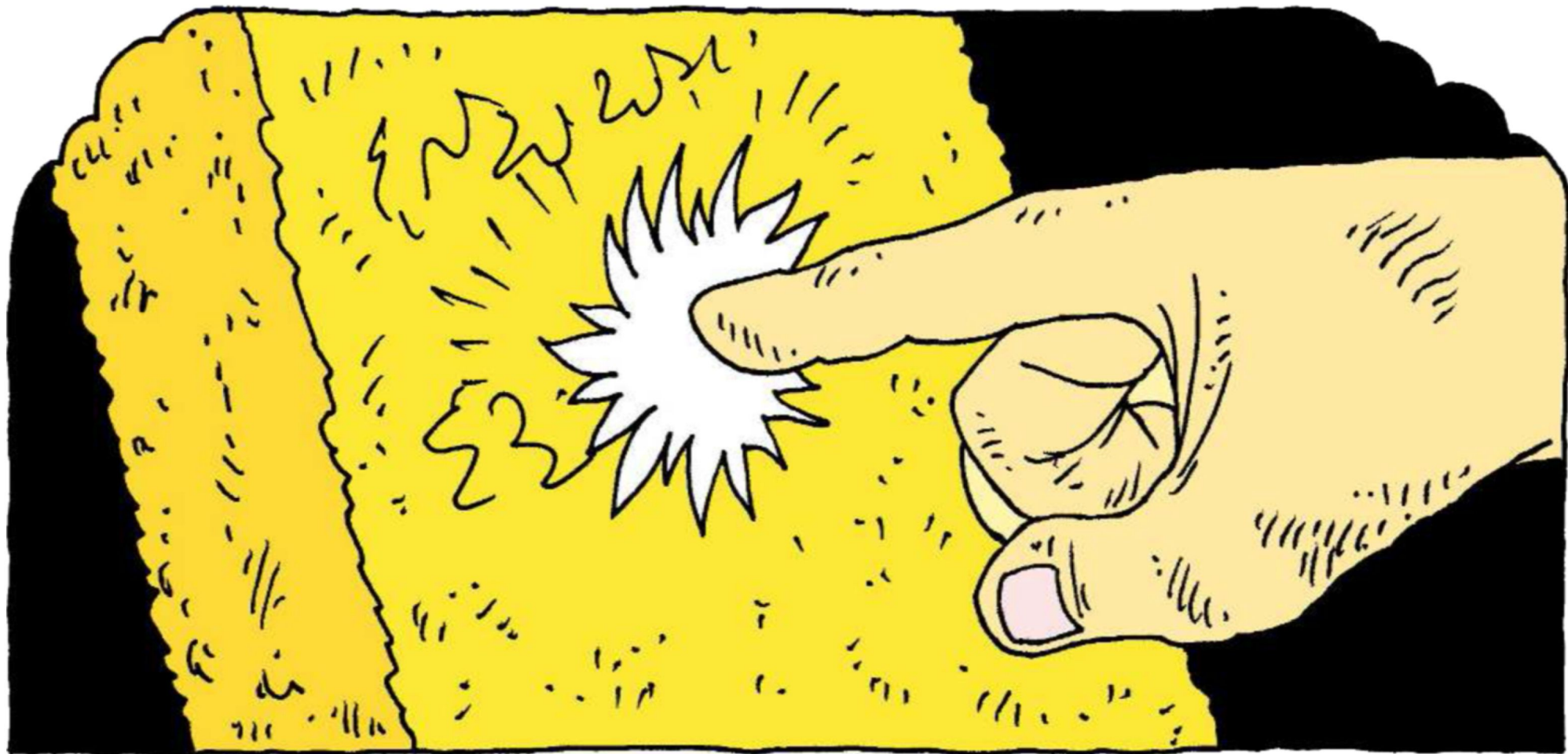

Xuất Ai Cập Ký 20, 34

Một mình lên núi Si-nai,
Mô-se ở đó bốn mươi ngày dài.
Chứa ban bảng đá có hai,
Khắc ghi Luật lệ chẳng hề đổi thay.

Chúa Trời dùng chính ngón tay,
Với quyền năng viết ra Mười Điều Răn.
Chẳng ai sung sướng cho bằng,
Được ban luật lệ tiếng lời tiếng câu.

Môi-se lên núi đã lâu,
Tuyển dân không biết xảy ra việc gì.
Họ làm điều rất ngu si:
Cùng nhau đúc tượng thờ con bò vàng.

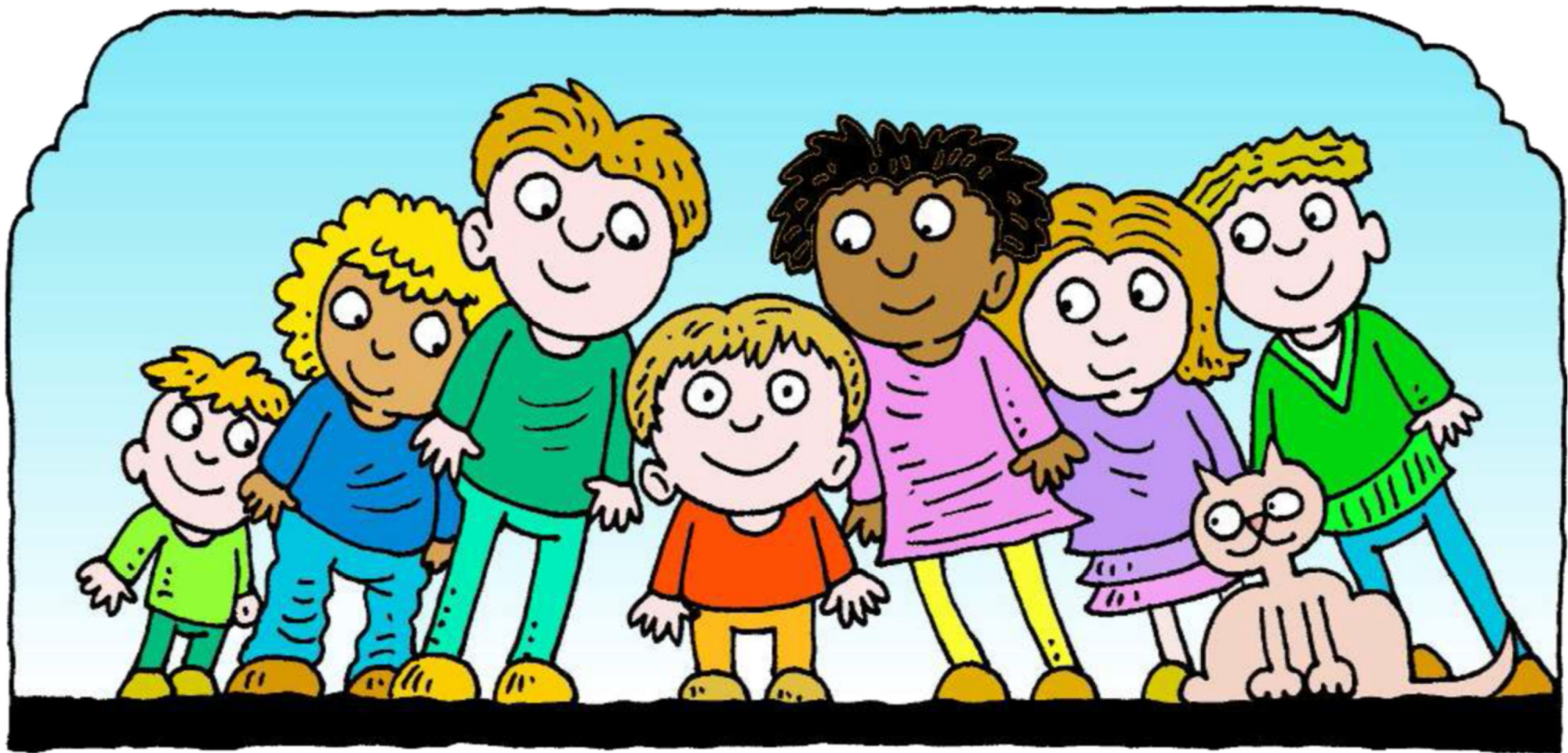
Môi-se xuống núi, bàng hoàng,
Dân thờ hình tượng, hát hò mê say.
Cầm hai bảng đá trong tay,
Ném nơi chân núi thế là bể tan.

Sai người nghiền nát lò vàng,
Trừng phạt dân chúng, xin Ngài thứ tha.
Đục thêm hai bảng đá ra,
Ông lên đỉnh núi gặp Cha nhân từ.

*Điều thứ nhất đến thứ tư,
Bốn điều bổn phận kính yêu Chúa Trời.
Điều năm cho đến điều mười,
Là yêu thương đối với người xung quanh.*

*Con xin ghi nhớ, tuân hành,
Theo lời Chúa dạy trong Mười Điều Răn
Luôn luôn gìn giữ giới răn,
Hết lòng, hết sức kính yêu Chúa Trời.*